bljejandi, og þér skulda hafa á þú með rjetta, at þér gjæta, þú þar væri einginn maður nemdur, og ekkji heldur Breiðuméni, enn méni væri þar nemd, enn það væri ljéka til mörg nevaldar méni, til væri og á ímsumm mínumm heimsins forað og blecka og saur, og það væri það sem bögunnar gjæta mum, og sumstaðar hittust einnig þar nevaldar sinda-bæli og bál, þarsem vest væri, að svona væri heims-eða heimilisljéfjið innan þeinna vegja ljifað at sumumm; enn hvart þér vilda fæna þetta uppa fálkjið og heimjilisljéfjið á Breiðuméni, og hvarnig það fár með Gölaa saklausnum, það rjeði hann sjéslumaðurinn, sem sig hall-aði sjálfur: Háifirdámmana lurezsins, enn það væri ekkji Gölaa arð á þessumm stað, finir rjetti!!..

1; Hvassaflat, á lampa, ljós.
Hanna-ifir Gölaa brennur! —:
Þú hó aldrei þrælar, hrás:
þvermóðskar í elhumm rennur! —

2; Eitni hvarein, á mig jós:
Illar á méni, sálar flennur!
Þetta er Gslanes-þræla-fjós! —
Þusso-kjopta bjéta tennur! —

3; Allna skanna útúr ós:
elhar sinda á méni rennur!
Aldrei þú þar eiljift ljós:
Ástanna á lampa brennur! — —

Þó var hvarngji strikað indir reitt arð á bókinni, sem hjer er gjent. — Jeg hvað nú eiga að þá ahvarljé-tta afanigjöt og attanibleszan finir að tanna!!.. Þó er það ekkji samt nema dagbjartur sannleckur! Annanstaðar enn hjer, hefi jeg breitt vísumumm, og ritað þær með öðrumm ritreglumm og strikalausar, og enn þær þar ekkji ámeinlegni enn hjer. Hefði þetta verjið kveðjið mum saklausa, og til gneindir menn og hult bæjannatvjið. Þó var það hvemur illagjent, enn hjer er mum hjið gagns hæða alt að gjena. GHG....